

Kapitola osmá

Využijte výhody digitálu jako profíci

Digitál je víc než jen náhrada filmu

Tuto kapitolu jsem do knihy přidal z velmi důležitého důvodu – neustále se setkávám s lidmi, kteří svůj digitální fotoaparát používají jako filmový, ke kterému mají film zdarma. Tito vrtošiví staromilci si neuvědomují, že digitální technologie je něco víc a že jim digitální fotoaparáty mohou nabídnout takové výhody, které jsme (my, vy, oni) s filmovými fotoaparáty nikdy neměli. A tak jsem se v této kapitole pokusil ukázat, jak profíci digitální technologie využívají, aby ze své investice vytěžili maximum. Profíci totiž musejí ze svých digitálních fotoaparátů vyždímat co nejvíce ze dvou důvodů. Za prvé musejí své výsledky zpeněžit. Za tyto nástroje, které potřebují ke svému řemeslu, zaplatili spoustu peněz a mohou si velice dobře sledovat návratnost investic. A za druhé musejí být schopni vydělat dost peněz na alimenty, protože jejich manželky je opustily krátce poté, co přešli na digitální technologie a od té doby každou volnou chvíli tráví u Photoshopu, kde si hrají se svými snímky. Fakt se do toho chytíte, ani nevíte jak, a já sám ve Photoshopu denně trávím i hodinu, dvě... To ale neznamená, že bych na svou ženu a dítě zapomněl. Chci říci, ženu a dvě děti. Mé dva kluky. Vlastně kluka a holku, nebo ne? Jak že se ta malička jmenovala? A samozřejmě synáček Gerald. Pardon, Jordan. Jo, to bude ono – Jodran. Šikovný klučina, tenhle Jordan. A kolik že mu už je, šest? Devět! Opravdu si neděláte legraci? To už mu je devět? Ty děti ale dovedou růst rychle...

Nebojte se stisknout spoušť

Budou s digitálními technologiemi vaše fotografie lepší? Beze sporu. Přinášejí dvě nesmírné výhody (pokud je za výhody považujete), takže se oběma věnuji hned na těchto prvních dvou stránkách. Zaprvé – film máte zadarmo. Když jsem ještě fotografoval na kinofilm, při každém stisknutí spouště mi v hlavě cinklo – „22 centů“. Každé stisknutí spouště mě hned stálo nějakých 22 centů! Takže vždy, když jsem přemýšlel, zda něco vyfotografovat, přemýšlel jsem (vědomě nebo podvědomě), jestli to za těch 22 centů stojí. Samozřejmě, že jsem se to dozvěděl až za několik dní (když se mi film vrátil z fotolaboratoře), ale vždycky jsem se pozastavil. Teď mohu spouštět mačkat znovu a znovu a znovu, a přitom cítit jenom radost. Proč? Protože jsem šílenec. Ale jinak je to proto, že jakmile zaplatíte za paměťovou kartu, nemusíte už platit za film. Tím se srovná handicap proti profesionálům, protože v tomhle měli před amatéry vždy navrch. Profici měli na film spoustu peněz, takže když fotografovali portrét, mohli si dovolit pořídit doslova stovky záběrů, mezi kterými už ten „Snímek“ nějak našli. Amatér by na totéž spotřeboval roličku s 24 snímků. Možná s 36. Takže máme profi fotografa, který fotografuje stovky a tisíce snímků, a proti němu amatéra s 36. Kdo má lepší vyhlídky na „Snímek“? Uhodli jste. A teď si představte totéž v digitálním. Fotografujete portrét – profik pořídí stovky snímků, že? Ale vy teď můžete také a nestojí vás to ani cent. Když fotografujete „bezhlavě“ (jak říkává můj přítel Vincent Versace), kopete stejnou ligu. Vaše naděje na „Snímek“ rapidně narostou, takže se nebojte stisknout spoušť.

Nebojte se displeje

Druhou věcí, která srovnává startovní pole, je displej na zadní straně vašeho fotoaparátu, na kterém se můžete podívat, jestli se vám podařilo ulovit „Snímek“. Myslím tím, že si můžete zkontrolovat, zda máte v pořádku barvy, zda váš model nemrkl, zda se skutečně odpálil blesk – prostě takovéto věci (nechci je nijak bagatelizovat – to vše je velmi přínosné). Ale protože displej je maličký, může vás také zmást. Na pěticentimetrovém displeji vypadá všechno ostře. Když ale fotografie otevřete později na počítači, můžete zjistit, že klíčový snímek celé výpravy není vůbec zaostřen (nebo je zaostřen špatný objekt, nebo je ostré pozadí, ale popředí ne). Ve skutečnosti k tomu všemu dochází docela často, protože displej je opravdu velmi malý. Abyste mohli ostrost na displeji zkontrolovat, budete muset do snímku zazoomovat (jak, to se dozvíte na straně 17).

Soutěžte s displejem

Dalším způsobem, jak z vás displej udělá lepšího fotografa, je okamžitá zpětná vazba. Když pořídíte snímek, podívejte se na displej, a když vás výsledek zklame, máte příležitost přijít s něčím lepším. Můžete si tak se snímkem pohrát, zkusit nové úhly pohledu, povzbudit svoji tvořivost a experimentovat, dokud na displeji nevidíte to, co jste od prvního okamžiku chtěli zachytit.